

Arrest

nr. 191 593 van 5 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 maart 2017 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, en geboren te zijn op 20 juni 1985 te Koko, in de federale deelstaat Delta. U liep nooit school, maar heeft als volwassene wel leren lezen en schrijven door een buurman van u. U leerde van jongs af aan vissen, en u was ook als volwassene steeds als visser werkzaam te Koko. Sinds het najaar van 2015 werd u meermaals, in het totaal vier keren, benaderd door personen die u niet kende, en u aanboden om u te helpen, middels het kopen van een motor voor uw vissersboot. U zou dit niet moeten terugbetalen. U wantrouwde deze vreemde personen die u aanboden om u belangeloos te helpen.

Nadat u op 13 februari 2016, zoals u het gewoon was, om 5u30 's morgens was opgestaan, ging u te voet op weg naar de rivier, alwaar u uw vissersnetten wou controleren. Daar het nog donker was op dat

uur, had u een olielamp en een zaklamp mee. Op weg naar de rivier, werd u evenwel om 5u46 vastgegrepen door vier vreemden mannen, die u blinddoekten en een T-shirt om uw mond bonden, u in de koffer van hun wagen staken, en weg reden. Nadat ze een tijd gereden hadden, stopte de wagen, haalden ze u uit de koffer, en werd u vanachter in de wagen geplaatst, in het midden tussen twee van uw ontvoerders. Na enkele uren rijden, hield de wagen halt op de top van een heuvel, in een bos nabij de stad Benin City, alwaar drie van uw ontvoerders de wagen verlieten, en 100 à 200 meter verder met enkele andere personen gingen praten. U bleef in de wagen achter, samen met de vierde ontvoerder. U vroeg hem wat er gaande was, en waarom u daar was, en deze legde u uit dat u ontvoerd werd omwille van rituele doeleinden, daar u als enige zoon in een gezin met zes kinderen, een 'speciaal specimen' voor hen uitmaakt. U begreep dat dit betekende dat u zou sterven en besloot dat u iets diende te ondernemen. U keek eerst rond u om de omgeving te zien, en u zei nadien aan uw ontvoerder dat u moest plassen. Wanneer uw ontvoerder nadien de deur van de wagen voor u open deed, zodat u zich buiten kon ontlasten, sloeg u met al uw macht uw ontvoerder met uw elleboog, en zette het op een lopen. U werd initieel nog achtervolgd, maar wist te ontsnappen. U wist niet waar u zich bevond, tot u een landbouwer tegenkwam die u de weg wees naar de dichtstbijzijnde baan. Daar aangekomen, begreep u dat u zich te Benin City bevond. U vond er een wagen die u meenam naar Koko, alwaar u in uw huis geld en kledij ging ophalen. U bracht nadien de nacht door in een onafgewerkt en leegstaand gebouw te Koko, en de dag nadien – op 14 februari 2016, reisde u naar de stad Lagos, daar dit ver weg was van Koko en u dacht dat u daar niet zou gevonden worden. Aangekomen te Lagos, huurde u een leegstaande container, en besloot u een handel te beginnen in beeldhouwwerken die u op markten te Lagos aankocht, en nadien doorverkocht. Te Lagos werd u opnieuw door verschillende vreemde personen benaderd, die u belangeloos aanboden om u te helpen. U wantrouwde deze personen en u bent ervan overtuigd dat dezen betrokken zijn bij uw ontvoering, en opnieuw een poging deden om u aan hen te binden. U ging meermaals naar het havengebied te Lagos, en bij uw 5e poging ontmoette u een blanke man, die u aansprak en aan wie u uw problemen uitlegde. Deze man vertelde u om de dag nadien, 5 oktober 2016, op hetzelfde moment terug te komen naar dezelfde plek. U deed dit, en hij smokkelde u een schip binnen, dat u naar Europa bracht. Nadat het schip enkele tussenstops maakte, meerde het op 27 oktober 2016 aan te Antwerpen, de plek waar u het schip verliet. U kreeg nadien hulp van een zwarte dame, die u aanraadde asiel te vragen. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 24 november 2016.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan immers geen enkel geloof worden gehecht aan het door u geopperde asielrelaas. De door u afgelegde verklaringen bevatten immers tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden, die fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas.

U verklaarde dat u op 13 februari 2016 ontvoerd werd door vier personen, die u per wagen voerden naar een bepaalde plek in de regio van de stad Benin City, waar de wagen halt hield, en drie van uw ontvoerders uitstapten en 100 à 200 meter verderop gingen praten met een ander groepje mannen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8-9). U verklaarde voorts dat u op dat moment aan uw vierde ontvoerder – die bij u in de wagen was blijven zitten – vroeg wat er gaande was, en waarom u daar was, dat deze u uitlegde dat u ontvoerd werd voor 'rituele doeleinden', en u hun uitgekozen specimen was omdat u de enige zoon was in een gezin met 6 kinderen (zie gehoorverslag, CGVS, p. 9). U begreep dat dit betekende dat u zou sterven en u iets diende te ondernemen, **en – zo verklaarde u verder – u zei aan uw ontvoerder dat u diende te plassen. U verklaarde verder dat, nadat u uw ontvoerder gezegd dat u moest plassen, deze de deur van de wagen opende en u, wanneer u hem passeerde bij het buitengaan, hem met al uw macht met uw elleboog raakte, en wegliep. Wanneer u later tijdens het gehoor opnieuw gevraagd wordt uit te leggen hoe dit alles precies verliep, verklaarde u opnieuw dat u aan uw ontvoerder zei dat u moest plassen, hij dan de deur voor u open deed, en u hem met uw elleboog sloeg waarna u wist te ontsnappen** (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Wanneer u erop gewezen werd dat uw ontvoerder toch wel kon verwachten dat u mogelijks zou pogen te ontsnappen, gezien de zaken die hij u net verteld had, en gevraagd of deze u dan zomaar buiten liet gaan zodat u zou kunnen gaan plassen, **wijzigde u uw eerdere verklaringen, en opperde u plots dat uw ontvoerder er inderdaad niet meteen mee akkoord was, hij u vertelde dat u maar in uw broek moest plassen – hetgeen u dan ook gedaan zou hebben – en dat u nadien aan uw ontvoerder gezegd zou hebben dat u eigenlijk ook naar het groot toilet moest, dat hij dan pas bereid was om voor u de deur van de wagen te openen, en hij, bij het uitstappen, naar de andere ontvoerders nog had geroepen dat u in uw broek had geplast, en dat u nu ook naar het groot toilet moest gaan** (zie gehoorverslag CGVS, p.

14). De wijze waarop u uw verklaringen – die u aflegde tijdens het vrije relaas dat u deed, met betrekking tot wat u overkomen zou zijn in Nigeria (zie gehoorverslag CGVS, p. 8-9), en die u nadien nog eens herhaalde wanneer er dieper werd ingegaan op deze verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p. 13-14) – fundamenteel aanpast, nadat er u één kritische vraag gesteld werd bij de wijze waarop u verklaarde ontsnapt te zijn aan uw ontvoerders, doet ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde ontvoering. Immers, dat u plots verklaarde dat u eigenlijk eerst in uw broek moest plassen van uw ontvoerder, en u dan, nadat u in uw broek plaste, nog een ander excuus diende te verzinnen opdat uw ontvoerder u toch maar uit de wagen zou laten – dit nadat de protection officer die u hoorde op het CGVS, zich de kritische bedenking maakte dat het toch wel vreemd is dat uw ontvoerder u zomaar zou laten gaan plassen nadat hij u uitgelegd had wat ze met u van plan waren – toont reeds aan dat u uw verklaringen simpelweg bijstelt naargelang de kritische opmerkingen die bij uw verhaal gemaakt werden. Dat u dan simpelweg een ander verhaal begint te vertellen, hoewel u voorheen tot tweemaal toe uitgelegd had dat uw ontvoerder meteen de deur van de wagen voor u opende nadat u hem vroeg of u kon gaan plassen, doet reeds volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u beweerde asielrelaas.

U verklaarde eveneens dat u – nadat u op 13 februari 2016 om 5u30 's morgens was opgestaan, en op weg ging naar de rivier om uw visnetten te controleren – u om 5u46 's morgens door vier personen vastgegrepen werd, en ontvoerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Wanneer u later tijdens het gehoor gevraagd werd op welk punt u precies ontvoerd werd, onderweg naar de rivier, verklaarde u dat het gebeurde tussen de rivier en uw huis (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of ze u dan meteen vastgrepen, antwoordde u bevestigend en herhaalde u dat ze u meteen vastgrepen. Gevraagd **hoe u weet dat dit om exact 5u46 gebeurde** – gegeven de vaststelling dat het toch wel vreemd is dat u dat dermate exact weet aan te geven – antwoordde u dat u uw waterbestendig uurwerk droeg en u er meteen op keek. U gevraagd of – wanneer u vastgegrepen werd, ontvoerd, en in een koffer van een wagen gestoken – uw eerste reactie er dan in bestond om op uw uurwerk te kijken om te zien hoe laat het was, verklaarde u – **uw eerdere verklaringen, namelijk dat u, op weg naar de rivier, meteen vastgegrepen werd, tegensprekend** – dat u, op uw weg naar de rivier, eerst twee personen voor u opmerkte, dan twee personen achter u, en **dat aanvoelde als een valstrik. U voegde er, vaagweg en beknopt, aan toe dat u toen op uw uurwerk keek, daar u zich afvroeg of u niet te vroeg was, alsook dat u gewoonlijk opstaat om 5u30 's morgens.** Gevraagd waarvoor u dan dacht 'te vroeg' te zijn – de reden waarvoor u op uw uurwerk zou hebben gekeken – antwoordde u dat, als het vroeg is, het nog donker is, en er dan zaken kunnen gebeuren. U voegde eraan toe dat u een olielamp bij u had, alsook een lamp op uw hoofd droeg. U op uw verklaring gewezen dat u steeds opstond om 5u30 's morgens, en het dan ook logischerwijze steeds donker is op zo'n uur, antwoordde u enkel bevestigend, en voegde u er nog eens aan toe dat u een lamp bij zich had – hetgeen opnieuw de vraag doet rijzen waarom u op uw uurwerk zou hebben gekeken omwille van de reden dat het nog donker was. **Uw verklaring voor de vaststelling dat het toch wel uiterst vreemd is dat u zou opgemerkt hebben dat u om exact 5u46 ontvoerd zou zijn, snijdt geen hout.** Immers, uw verklaring bestaat erin dat u zich zou afgevraagd hebben of u niet 'te vroeg' was, daar het op het moment dat u op weg was naar de rivier, nog donker was; maar anderzijds gaf u aan de gewoonte te hebben om op dat uur op te staan – 5u30 's morgens – alsook dat u lampen bij zich had terwijl u op weg was. **Het kan dan ook niet ingezien worden waarom u zich plots zou afvragen of u niet 'te vroeg' was, enkel omwille van het feit dat het nog donker was op dat moment. Dat u zich voorts zou afvragen hoe laat het precies is – hoewel u, zoals gewoonlijk, opgestaan was om 5u30 – nét op het moment dat u beseft dat u in een hinderlaag loopt, is weinig aannemelijk.**

Afgezien van bovenstaande vaststellingen, dient er opnieuw gewezen op de wijze waarop u uw verklaringen bijstelt naargelang de kritische opmerkingen die bij uw verhaal gemaakt werden. Immers, u verklaarde initieel enkel dat er, op weg naar de rivier, 4 mannen u vastgrepen en ontvoerden (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), en wanneer hierop dieper ingegaan werd – gevraagd naar het precieze punt waarop u werd ontvoerd, of er getuigen waren, andere vissers die op weg waren naar de rivier, en gevraagd of ze u dan meteen vastgrepen – bleef u bij uw (eerder beknopte) verklaringen dat het tussen de rivier en uw huis gebeurde, er geen getuigen waren, u niet weet of er andere vissers op weg waren, u meteen vastgegrepen werd, en u nog om hulp had geroepen (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U legde op geen enkel moment uit dat u eerst twee personen voor u had opgemerkt, nadien personen achter u, noch dat u dan begreep dat u in een hinderlaag liep. Dat u dan, nadat er u gevraagd werd te verklaren hoe het komt dat u zo precies weet dat het exact 5u46 was op het moment dat u ontvoerd werd, uw verklaringen simpelweg bijstelt en plots gewag maakt van een hinderlaag waarbij er twee personen voor u stonden op de weg, en twee personen achter u waren, en u daarom op uw uurwerk keek – verklaringen die, zoals hierboven reeds aangehaald, geenszins een logische verklaring bieden – toont opnieuw aan **dat u uw verklaringen simpelweg bijstelt naargelang**

de kritische opmerkingen die bij uw verhaal gemaakt werden, en doet enkel verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen.

U verklaarde dat u, voorafgaand aan uw ontvoering, reeds 4 keren door vreemden werd benaderd, die aanboden om u te helpen, en een motor voor uw vissersboot wilden kopen voor u zonder dat u deze zou moeten terugbetalen, zodat u verder de zee op zou kunnen gaan en een betere visser kon worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en 11). Gevraagd wie die personen waren, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd hoe u dan reageerde, wanneer dezen dit alles aanboden, antwoordde u enkel dat u 'neen' zei. Gevraagd of u hen vroeg wie zij waren, en waarom zij u dat zomaar aanboden – gezien dit een logische vraag is en u op dat moment nog niet kon weten dat ze planden u te ontvoeren voor 'ritualistische doeleinden' – antwoordde u, eerder ontwijkend, dat ze zichzelf niet voorstelden. Opnieuw gevraagd of u hen dan niet vroeg, antwoordde u enkel dat niet gevraagd te hebben. U erop gewezen dat ze tot vier maal toe naar u kwamen om u die zaken aan te bieden, en opnieuw gevraagd of u hen dan nooit eens vroeg wie zij eigenlijk waren, of waarom ze u zoiets aanboden – geenszins abnormale vragen, gezien uw verklaring dat u die personen niet kende – antwoordde u – volledig naast de kwestie – dat het telkens andere personen waren die u die zaken kwamen aanbieden (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U gevraagd of u zich dat dan niet afvroeg, wie die mensen waren en waarom ze u dat aanboden, antwoordde u, geenszins verhelderend, dat ze u zeiden dat ze u dat aanboden opdat u een goede visser zou zijn. Gevraagd of u hen dan niet vroeg waarom ze u belangeloos wilden hepen, herhaalde u dat ze wilden dat u een betere visser zou worden. Gevraagd waarom ze dat dan wilden, antwoordde u – geenszins verhelderend – dat ze u misschien zagen vissen. U verklaarde voorts dat deze vreemden uw ontvoerders betreffen, en u later inzag dat ze dit alles deden om u aan hen te pogen te binden. **Opnieuw dient opgemerkt dat uw verklaringen geenszins overtuigen. Dat u zich nooit eens de vraag gesteld zou hebben wie die personen waren die voor u belangeloos een motor voor uw vissersboot wilden kopen, noch waarom deze personen dit wilden doen voor u, hoewel u tot vier maal toe benaderd zou zijn met dit voorstel, komt geenszins aannemelijk over en getuigt niet van doorleefde ervaringen – immers, het is geenszins onredelijk te verwachten dat u zich deze logische vragen zou stellen, in tempore non suspecto. Dat u dan voorts, achteraf, wel met zekerheid blijkt te weten dat deze personen uw latere ontvoerders betreffen, en ze dit alles vooraf deden in een poging om uw vertrouwen te winnen en u aan hen te binden – op deze manier uw initieel wantrouwen jegens deze vreemden, rechtvaardigend – toont veeleer het gekunstelde karakter van uw verklaringen aan, daar uw overtuiging dat deze vreemden dezelfde personen waren als uw ontvoerders, nog niet verklaart waarom u zichzelf de meest essentiële, logische en te verwachten vragen niet gesteld zou hebben, wanneer u – voorafgaand aan uw ontvoering – meermaals benaderd werd door personen die u niet kende, en u hulp aanboden.**

U verklaarde voorts ook, tijdens uw 8-maanden lange [14/02/2016 – 05/10/2016] verblijf in de stad Lagos, na de door u beweerde ontvoering, meermaals benaderd te zijn door vreemden die u zonder aantoonbare reden belangeloos hulp aanboden (zie gehoorverslag CGVS, p. 6, 9 en 10). U wantrouwde ook hen, en u bent ervan overtuigd dat deze vreemden die u in Lagos aanspraken, uw ontvoerders betreffen (zie gehoorverslag, CGVS, p. 6 en 12). **Afgezien van de vaststelling dat niet ingezien kan worden waarom u er danig van overtuigd zou zijn dat deze vreemden allen betrokken zijn bij de door u beweerde ontvoering – gezien u, alles in acht genomen, eigenlijk enkel met zekerheid vaagweg weet aan te geven dát personen die u niet kende, aanboden om u belangeloos te helpen, maar u voorts helemaal niet weet wie die mensen zijn, daar u ze nooit enige vraag gesteld zou hebben – dient opgemerkt dat uw overtuiging dat u te Lagos opnieuw benaderd werd door dezelfde ontvoerders, weinig aannemelijk bevonden worden.** Immers, indien alles inderdaad verlopen zou zijn zoals u het beweert, en uw ontvoerders u te Lagos gevonden zouden hebben, kan niet ingezien worden waarom dezen u opnieuw op dezelfde wijze zouden pogen te benaderen, zoals ze te Koko zouden gedaan hebben, voorafgaand aan uw ontvoering. Immers, zoals u het beschrijft, poogden ze u eerst aan hen te binden middels het belangeloos aanbieden van hulp aan u. Wanneer dit dan niet werkte, werd u ontvoerd. Dat uw beweerde ontvoerders u dan, nadat u aan hen ontsnapte en nadat ze u hadden teruggevonden in de stad Lagos, u opnieuw op dezelfde wijze, die voorheen al mislukte, aan zich zouden proberen te binden, is allerminst aannemelijk. U hiermee geconfronteerd, en gevraagd waarom ze u dan niet opnieuw ontvoerden – zoals ze eerder deden nadat deze benaderingswijze faalde – legde u enkel uit dat ze daartoe de kans niet hadden, omdat u zich te Lagos steeds opgehouden zou hebben op plekken waar veel volk aanwezig was (zie gehoorverslag CGVS, p. 12) – zonder daarbij enige verklaring te bieden voor de bevreemdende vaststelling dat het geenszins aannemelijk is dat uw ontvoerders u opnieuw op dezelfde manier zouden pogen te benaderen.

U later tijdens het gehoor gevraagd of het niet zou kunnen dat de vreemden die u tegenkwam te Lagos, simpelweg andere mensen waren die met dit alles niets te maken hadden, antwoordde u te denken dat het dezelfde zijn, en u voegde eraan toe dat, misschien, als het een andere groep zou zijn, het

hoedanook ook ritualisten zijn, daar dezen – op spirituele wijze – zouden kunnen zien ‘welk soort mensen ze nodig hebben’ (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U legde voorts uit dat ritualisten op een of andere ‘spirituele wijze’ zouden kunnen zien dat u de enige zoon bent naast vijf vrouwen, en u daarom viseren (zie gehoorverslag CGVS, p. 15 en 16). **Afgezien van de vaststelling dat het opnieuw opmerkelijk bevonden wordt dat u uw eerdere verklaringen – waarbij u tot driemaal toe verklaarde te denken dat de vreemden die u te Lagos benaderden, uw ontvoerders betroffen – opnieuw bijstelt en aangeeft dat het mogelijks ook anderen kunnen zijn geweest, dient opgemerkt dat uw verklaringen, namelijk dat uw vermeende vervolgers op een ‘spirituele wijze’ u zouden weten te vinden, en op spirituele wijze zouden kunnen zien dat u de enige zoon bent in een gezin met zes kinderen, volledig kaderen in de sfeer van een bijgeloof dat verder geen enkele grond heeft, enig objectief element van de fysieke, empirisch waarneembare, realiteit.**

Voorts dient ook vastgesteld dat u op geen enkel moment nog maar enige poging ondernam om nationale bescherming te zoeken. U gevraagd of u naar de politie gegaan bent, om er aan te geven wat u overkomen was, antwoordde u ontkennend. Gevraagd waarom u dat niet deed, verklaarde u dat, indien u naar de politie was gegaan, u namen zou hebben moeten geven, alsook de nummerplaat [van de wagen waarin u ontvoerd werd] (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U erop gewezen dat het toch zo niet is dat, omdat je niet meteen voldoende bewijzen hebt voor wat je overkwam, je geen poging kan ondernemen om bescherming te zoeken, verklaarde u enkel dat ze u geen bescherming kunnen geven, daar u niet kan zeggen wie ze [uw ontvoerders] waren, noch waar ze woonden. U gevraagd waarom u in Lagos, waar u opnieuw benaderd zou zijn door vreemden, niet naar de politie bent gegaan, verklaarde u dat u naliet dat te doen, omwille van dezelfde reden. Gevraagd waarom u nooit enige poging ondernam om naar de politie te gaan, en waarom u reeds bij voorbaat aanneemt dat ze u toch niet kunnen helpen, antwoordde u – geenszins verhelderend – dat u toch weet dat ze u niet kunnen helpen. Gevraagd naar het type van wagen waarin u ontvoerd werd, antwoordde u dat het een Peugeot betrof, model ‘Saloon’ van het type 5-deurs (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd naar de kleur, antwoordde u dat het een witte wagen was. Gevraagd of dit dan geen informatie betreft die u mogelijks had kunnen meedelen aan de politie, antwoordde u enkel, weinig overtuigend, dat u daaraan niet heeft gedacht. **Afgezien van de vaststelling dat uw verklaring ‘daaraan niet te hebben gedacht’ geenszins blijkt geeft van doorleefde ervaringen, dient opgemerkt dat – indien er al een kern van waarheid zou schuilen in uw verklaringen, hetgeen in deze betwist wordt – van u kan worden verwacht dat u op zijn minst een poging zou ondernemen om bescherming te zoeken bij de, in Nigeria voorhanden zijnde, nationale beschermingsmogelijkheden. Het principe van internationale bescherming wordt immers gekenmerkt door een subsidiair karakter ten aanzien van de in het land van herkomst aanwezige bescherming. Dit principe impliceert dan ook dat u – binnen de grenzen van het redelijke – al het mogelijke doet opdat u bescherming zou worden geboden door de Nigeriaanse autoriteiten. Gezien uw eigen verklaringen hieromtrent – waaruit blijkt dat u hiertoe niet eens de minste poging deed – dient vastgesteld dat aan deze vereiste niet voldaan is.**

Tot slot dienen uw verklaringen opgemerkt, betreffende de wijze waarop u beweerdelijk Nigeria verlaten zou hebben, en naar België reisde.

U verklaarde dat u te Lagos meermaals naar de haven bent gegaan, en u bij uw vijfde poging een blanke man ontmoette aan wie u uw problemen uitlegde, en die u de dag nadien reeds een schip binnen smokkelde dat u naar België bracht (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd wat de naam van deze man was, gaf u aan **het niet te weten**, en verklaarde u dat hij u nooit zijn naam gaf (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd naar de nationaliteit van deze man, verklaarde u opnieuw **het niet te weten**. Gevraagd hoe u die man precies ontmoette, en of u hem dan gewoon aansprak en uw problemen begon uit te leggen, antwoordde u simpelweg bevestigend en verklaarde u enkel herhalend dat u hem aansprak en uw problemen uitlegde. Gevraagd of hij u dan meteen wou helpen, antwoordde u dat hij u zei de dag nadien terug te keren op hetzelfde uur. Gevraagd wat dan verder gebeurde, verklaarde u – **opnieuw even beknopt, en weinig uitleg biedend** – dat hij u het schip inbracht, en u verstopte. Gevraagd of hij u zei waarheen u zou reizen, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat hij enkel ‘Europa’ vermeldde. Gevraagd of u moest betalen voor uw reis, antwoordde u eveneens ontkennend. Gevraagd van welk land het schip was, waarin u beweerdelijk reisde, antwoordde u **het niet te weten**. **U weet evenmin** wat de naam van het schip was, noch wat het eigenlijk vervoerde. Gevraagd of het schip enige tussenstops maakte, gaf u aan van wel maar voegde u er meteen aan toe **dat u niet weet waar. Het dient opgemerkt dat uw wel érg beknopte verklaringen betreffende de wijze waarop u erin geslaagd zou zijn als verstekeling in een schip, Nigeria verlaten te hebben, niet overtuigen.**

Afgezien van de vaststelling dat uw gedrag – waarbij u enerzijds steeds aangaf vreemden te wantrouwen die belangeloos zaken voor u wilden doen, maar u er dan anderzijds blijkbaar geen graten in zag om uw leven in handen te leggen van een (vreemde) persoon die u zelf aanspreekt,

geenszins kent, quasi onmiddellijk bereid is u te helpen, en u belangeloos een schip in smokkelde waarvan u niet wist waarheen het eigenlijk ging – weinig coherent te noemen valt, dient opgemerkt dat de wijze waarop u uiterst beknopt beschrijft dat u zomaar een blanke man aansprak, die meteen bereid zou zijn geweest om u te helpen, en u de dag nadien al zonder enig probleem een schip zou weten binnen te smokkelen, geenszins overtuigt. Dat u voorts helemaal niets weet te vertellen over uw beweerde reis, bevestigt enkel het niet doorleefde, en ongeloofwaardige, karakter van uw verklaringen.

Gelet op het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof gehecht worden aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten, en heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Delta te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Delta actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

U legde geen enkel document neer ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas, noch ter staving van de door u beweerde identiteit. Hieromtrent kan voorts opgemerkt worden dat uw verklaringen, namelijk dat u in Nigeria in uw hele leven nooit over enig identiteitsdocument zou hebben beschikt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), niet enkel weinig aannemelijk zijn, maar – in het licht van bovenstaande vaststellingen betreffende het door u beweerde asielrelaas – ook geenszins geloofwaardig bevonden worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en "de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur en de algemene rechtsbeginselen, meer bepaald de motiverings-zorgvuldigheidsverplichting. Manifeste beoordelingsfout".

Verzoeker betoogt:

"Dat immers door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen onderzoek werd verricht enerzijds naar de belangrijke plaats 'speciaal specimen', welke verzoeker in zijn land bekleedde (waardoor hij in eerste instantie gevisieerd werd), en anderzijds naar het geweld en aanslagen welke in de Delta State, waarvan verzoeker afkomstig is, gepleegd worden.

Dat immers uit rapporten blijkt dat in de Niger Delta een terroristische groeperingen actief zijn die geweld, aanslagen, ontvoeringen plegen, jongeren recruterende, "oil bunkering" (www.irinnews.org, "NIGERIA: No shortage of Niger Delta youth ready to join militias").

Dat derhalve de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de toestand in Nigeria, meer bepaald het aanhoudend geweld, de "gedwongen" rekruteringen door terroristische organisaties, de ontvoeringen",... waarbij de Nigeriaanse autoriteiten niet bekwaam zijn om een afdoende bescherming te bieden aan de Nigeriaanse burgers.

3.

Dat voorts vaststaat dat verzoeker in elk geval onmogelijk naar zijn land kan terugkeren ingevolge de ernstige aanslagen, die het land destabiliseren, door "Boko Haram", een islamitische terroristische organisatie. Verzoeker verwijst dienaangaande naar de vaststelling dat de presidentiële verkiezingen in Nigeria destijds (2015) zelfs uitgesteld zijn ingevolge het feit dat de Nigeriaanse autoriteiten de veiligheid van de Nigeriaanse burgers niet kan garanderen.

4.

Dat verzoeker vaststelt dat door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet op een afdoende manier werd gemotiveerd waarom verzoeker niet kan beschouwd worden als een "réfugié sur place".

Verzoeker wijst in deze andermaal op de aanwezigheid van Boko Haram in Nigeria. Het CGVS stelt volgens hem onterecht vast dat de gewelddaden van Boko Haram beperkt zijn tot het noorden en het centrum van Nigeria. Verzoeker citeert in dit kader een passage uit landeninformatie die dateert van 2013.

Verzoeker verwijt het CGVS dat geen rekening werd gehouden met het subjectieve element van zijn vrees en met de vaststelling dat hij in Nigeria wordt beschouwd als "*speciaal specimen*".

Tevens stelt verzoeker dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt bij een terugkeer naar Nigeria. Uit de beslissing blijkt volgens verzoeker niet dat het CGVS zijn aanvraag heeft getoetst aan artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3. Verzoeker herhaalt in het onderhavige verzoekschrift de verklaring dat hij in zijn land van herkomst werd beschouwd als 'speciaal specimen' en daardoor werd geïsoleerd. In de bestreden beslissing wordt echter op omstandige, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom niet het minste geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die verzoeker zou hebben ondergaan, en dit omdat de verklaringen die hij omtrent zijn asielrelaas aflegde tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden bevatten die op fundamentele wijze afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door hem geopperde asielrelaas. Verzoeker voert tegen de veelheid aan motieven die in de bestreden beslissing zijn opgenomen niet één concreet en dienstig argument aan.

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel onverlet laat, onverminderd gehandhaafd. Zij volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het vermeende asielrelaas van verzoeker. Derhalve maakt

verzoeker niet aannemelijk dat hij bij een terugkeer naar Nigeria zou dreigen te worden gevisieerd omdat hij wordt aanzien als 'speciaal specimen'.

Verzoeker haalt geen andere reden(en) aan waarom hij een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin zou dienen te koesteren.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in Nigeria, dient te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd wordt:

"Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Delta te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Delta actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten.

Met de selectieve verwijzing naar één korte passage uit een landenrapport van 2013 doet hij geen afbreuk aan de uitgebreide en (veel) recentere landeninformatie in het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt dat het conflict met Boko Haram zich wel degelijk voornamelijk afspeelt in het noordoosten van Nigeria.

Verder toont verzoeker niet aan dat de (veiligheids-)situatie in de Delta State, zijn regio van herkomst in Nigeria, dermate ernstig zou zijn dat deze zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Dit alles geldt nog des te meer nu verzoeker duidelijk aangaf dat hij, benevens de hoge ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, in zijn land van herkomst nooit andere problemen kende (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS